

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi J. D.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn.

I ACa 389/25,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 13 listopada 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 9 kwietnia 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego (dalej: „Sąd Najwyższy”) 14 kwietnia 2025 r., J. D. (dalej: „skarżący”), wniósł osobiście skargę na przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. akt I ACa 389/25 domagając się: „stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie o uzyskanie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie
prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”, „u.s.p.p.”), skarga powinna zawierać: (1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, (2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Skargę niespełniającą tych wymagań sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

Powyższe oznacza, że elementy konstrukcyjne skargi, o których mowa w art. 6 ust. 2 u.s.p.p. mają charakter fundamentalny i jakiegolwiek braki w tym zakresie skutkują niemożnością merytorycznego rozpoznania skargi. Przedmiotowa skarga nie zawiera wymaganych elementów konstrukcyjnych.

W związku z powyższym, na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[r.g.]